

Predmet: Čuška/Qyshk (Toplica Miladinović i dr.)
Broj predmeta : K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 23.12.2010.

Izveštaj: Nataša Kandić, Mustafa Radoniqi i Slavica Jovanović, punomoćnici oštećenih

Saslušanje optuženog Zvonimira Cvetkovića

Tokom 1999. godine nije pripadao ni jednoj vojnoj ili paravojnoj jedinici ili grupi. Zbog povrede oka koju je zadobio 1981. godine nije bio regrutovan u vojsku. Nije delovao u sastavu TO i ne poznaje komandanta TO Peć/Pejë, optuženog Toplicu Miladinovića. Sve vreme rata proveo je na svom radnom mestu u Servisu za tehnički pregled vozila *P-trans*. Nekoliko dana nakon početka bombardovanja direktor firme u kojoj je radio zaposlenima je izdao rešenja o radnoj obavezi. U to vreme u firmi su radili Nebojša Radević, Dragan Đurđević, Zvonko Mijatović, Snežana Milanović, Paunović čijeg se imena ne seća, Milan Matić, Zoran Aleksić i Senka Maksić. Redovno su saradivali i sa ljudima iz SUP-a Peć/Pejë i ZOIL Kosovo. Svedokinja/žrtva Lirije Gashi nije ga mogla videti 14.05.1991. u Čuškoj/Qyshk, jer je tada, kao i svakog drugog dana, bio na svom radnom mestu. Nebojšu Minića *Mrtvog* i Sinišu Dundera, sa kojima je po optužnici navodno izvršio ratni zločin, uopšte ne poznaje. Njegovu odbranu potvrđuje i zaštićeni svedok koji ne tvrdi da ga je na dan napada video u Čuškoj/Qyshk.

Pitanja zamenika tužioca

Direktora firme u kojoj je radio, Dragana Đurđevića, i Nebojšu Radevića autom je odvezio do mesta gde je radio optuženi Toplica Miladinović, ali sa njima nikada nije odlazio kod optuženog. Tokom rata imali su dosta posla na registraciji vozila čiji su vlasnici bili Srbi, ali i Albanci i Muslimani. U selu Čuška/Qyshk bio je 1979. godine privatnim poslom i nikada nakon toga. Svedokinju/žrtvu Lirije Gashi poznaje jer je ranije živela u njegovom komšiluku, a njenom ocu je popravljao auto. Njeno svedočenje je instruirano, a prepoznala ga je zbog slika objavljenih na Internetu koje su nakon rata pronađene u njegovoj kancelariji. Od optuženih poznaje Srećka Popovića i Slavišu Kastratovića. Za masakr Albanaca u Čuškoj/Qyshk saznao je tek nakon hapšenja u ovom postupku.

Pitanja predsednice veća

U gradu i okolini često je viđao zapaljene kuće, ali na to nije obraćao pažnju. Nakon početka bombardovanja, Albanci su organizovano u kolonama odlazili iz grada. Za činjenicu da je okrivljen za ovaj ratni zločin saznao je sa televizije i iz novina. Tokom rata nije čuo za postojanje jedinice *Šakali*.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na predočavanja iskaza datog u istražnom postupku od strane punomoćnika oštećenih Mustafe Radoniqi, optuženi je rekao da je tokom rata, u VO od Ilinčića dobio potvrdu ili odobrenje za privremeni odlazak iz Peći/Pejë. Optuženi kaže da tu potvrdu nije dobio kao pripadnik TO, već kao građanin.

Poznaje načelnika SUP-a Borislava Vlahovića površno i ne može da objasni zašto ga on okrivljuje za ovaj zločin.

Saslušanje optuženog Radoslava Brnovića

Oko 30 godina pripadnik je snaga MUP-a SUP-a Peć/Pejë, a nekoliko godina pre 1999. radio je u policijskom odeljenju u Klinčini/Kličinë. Na dan događaja u selu Čuška/Qyshk, oko 12:00 časova, iz stanice policije, službenim autom krenuo je za Peć/Pejë. Kod sela Zahać/Zahaq, sreo je upravnika pošte Ćorovića, Miju Brajevića, Šabana Ćelaja i dvojicu Albanaca Azema i Kastratija, koji su mu rekli da se tog jutra u Čuška/Qyshk desila neka pucnjava. Kod Fabrike akumulatora video je kolonu traktora u čijim prikolicama su bili civili, uglavnom žene, deca i stari. Nakon što je izašao iz vozila obratila mu se devojkica iz Čuške/Qyshk, koju je prethodno površno poznao, a koja je bila veoma uznemirena. Rekla je da su joj Srbi ubili oca, zapalili joj kuću i pokušali da je siluju. Stariji čovek sa njom rekao je da je to uradio *Frenki* – Legijini ljudi ili *Dekni* što na albanskom znači *Mrtvi*. Šefu dežurne službe u Bistrici/Bistricë, radio-vezom je javio da se u selu Čuška/Qyshk dešava nešto čudno i da ima i mrtvih osoba, na šta su oni odgovorili da znaju. Vozilom je prošao pored kolone traktora i Albancima rekao da se vrata. Radio-vezom nazvao ga je Miloš Stojanović i rekao mu da pokuša da te ljude nagovori da se vrata u selo. Nakon sat vremena otišao je u stanicu policije u Peći/Pejë, gde su mu Miloš Stojanović, Marušić i Maričić rekli da u Čuškoj/Qyshk nema pripadnika policije i da to ne treba da ga interesuje. Oko 17:00 časova, u dežurnoj službi policije, čuo je da su se meštani Čuške/Qyshk vratili svojim kućama.

Pitanja zamenika tužioca

Toga dana bio je u uniformi, naoružan pištoljem i nosio je motorolu. Pogrešio je kada je u istražnom postupku rekao da je devojkica iz Čuška/Qyshk ubistvo oca prijavila u policijskoj stanici Klinčina/Kličinë. U Čuškoj/Qyshk je bilo mnogo zapaljenih kuća.

Pitanja branioca optuženog

Putem Peć/Pejë – Priština/Prishtinë kod Čuške/Qyshk, Zahać/aZahaq i Plavljana/Pavlan prolazio je svakodnevno. Od optuženih poznaje Slavišu Kastratovića i Srećka Popovića dok Zvonimira Cvetkovića zna iz viđenja. Za grupu *Šakali* čuo je u MUP-u Beograd, nakon hapšenja. Nikome nije pretio, niti raseljavao Albance. Poznato mu je da Nebojša Minić bio višestruki povratnik u izvršenju krivičnih dela.

Pitanja predsednice veća

Razgovor sa devojkicom iz Čuške/Qyshk upisao je u dnevnik događaja i o tome je sačinio službenu belešku. U Čuškoj/Qyshk je urađen uviđaj lica mesta. Mnogo kasnije, preko televizije, saznao je da je tamo ubijeno 15 Albanaca, među njima i cela porodica Agima Ćekua.

Pitanja branilaca optuženih

Nije mu bilo poznato da je u selu Čuška/Qyshk bilo pripadnika OVK.

Pitanja optuženih

Na putu kod sela Zahać/Zahaq nije video optuženog Srećka Popovića.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Kod sela Zahać/Zahaq zadržao se samo oko 5 minuta. Nebojša Minić nikada nije bio telohranitelj Borislava Vlahovića. Nije se raspitivao o događaju u Čuškoj/Qyshk jer to nije u

njegovoj nadležnosti. Čuo je i da su u selu Zahać/Zahaq ubijeni neki mladići koje je poznao, ali to nikome nije prijavio jer je postojalo naređenje da ne odlazi na teren koji je kontrolisala TO. Nije usmeravao kretanje kolone i nije primenom sile četvoricu Albanaca naterao da siđu iz traktorske prikolice i gurnuo ih u jarak.

Saslušanje optuženog Vidoja Korićanina

Od 1991. godine bio je aktivni policajac, pripadnik PJP, u policijskoj stanici Klina/Klinë, koja je od Peći/Pejë udaljena oko 30 kilometara. Za vreme rata zbog uvedene radne obaveze nije mogao da napušta mesto prebivališta, ni nakon isteka radnog vremena. Nosio je šarenu maskirnu uniformu, a zadatak im je bio da zaštite građane i važne objekte. Komandir stanice policije u Klini/Klinë bio je Krsto Đuričić, dok je raspored rada vodio Miodrag Caričić. Od optuženih poznaje samo svog brata Veljka Korićanina, i po čuvenju Radoslava Brnovića. U selu Čuška/Qyshk do 1980. godine živeli su njegovi ujaci, koji su tada prodali svoje imanje porodici Ise Gashija. Smatra da ga Isa Gashi optužuje kako bi njegove ujake naterao da izvrše administrativni prenos vlasništva, što oni odbijaju.

Pitanja predsednice veća

Pri odlasku u posetu majci nikada nije prolazio pored sela Čuška/Qyshk jer mu to nije bilo usput.

Pitanja branioca optuženog

Tokom rata nije odsustvovao s posla. Majku je obilazio službenim vozilom i zadržavao se veoma kratko. Tokom bombardovanja morali su da se u svakom momentu nalaze na adresi prijavljenog prebivališta. Nedolazak na posao bila je teža povreda radne dužnosti. Nisu smeli ni za trenutak da napuštaju dužnost, niti da se pridružuju drugoj vojnoj formaciji. Nikada nije imao bilo kakav fizički sukob ili svađu sa Albancima iz Čuške/Qyshk.

Pitanja zamenika tužioca

Njegova braća su Milić Korićanin (radio u policiji u Peći/Pejë), Veljko Korićanin (radio u Fabrici *Pećka pivara*), Milorad Korićanin (radio u Fabrici obuće) i Milenko Korićanin (radio u Istražnom zatvoru u Peći/Pejë).

Pitanja punomoćnika oštećenih

Majku i brata koji su živeli u selu Naklo/Nakëll, za vreme bombardovanja obišao je dva-tri puta.